TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2009. gada 17. decembrī *

Lieta C-586/08

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Tribunale amministrativo regionale del Lazio* (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2008. gada 9. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2008. gada 29. decembrī, tiesvedībā

Angelo Rubino

pret

Ministero dell'Università e della Ricerca.

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja K. Toadere [*C. Toader*], tiesneši K. Šīmans [*K. Schiemann*] (referents) un P. Kūris [*P. Kūris*],

* Tiesvedības valoda — itāļu.

ģenerāladvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— A. Rubino [*Rubino*] vārdā — F. Brunello [*F. Brunello*], *avvocato*,

— Itālijas valdības vārdā — Dž. Palmjēri [*G. Palmieri*], pārstāve, kurai palīdz F. Kvadri [*F. Quadri*], *avvocato dello Stato*,

— Grieķijas valdības vārdā — E. Skandalu [*E. Skandalou*] un S. Vodina [*S. Vodina*], pārstāves,

— Slovākijas valdības vārdā — B. Ričova [*B. Ricziová*], pārstāve,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — H. Stēvlbeks [*H. Støvlbæk*] un L. Prete [*L. Prete*], pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par EKL 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 47. panta 1. punkta, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 22. lpp.) interpretāciju.

2 Šis lūgums iesniegts saistībā ar tiesvedību starp A. Rubino un *Ministero dell'Università e della Ricerca* (Universitāšu un pētniecības ministrija, turpmāk tekstā — "ministrija") attiecībā uz to, ka minētā ministrija noraidīja A. Rubino pieteikumu iekļaut viņu ministrijas izveidotajā to personu sarakstā, kurām ir valsts zinātniskā kvalifikācija (turpmāk tekstā — "VZK").

Atbilstošās tiesību normas

Direktīva 2005/36

3 Ar Direktīvu 2005/36 tika reorganizēti un racionalizēti iepriekš pieņemto direktīvu tiesību noteikumi un it īpaši ar to aizstāj Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvu 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību (OV 1989, L 19, 16. lpp.), un Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvu 92/51/EEK par otro vispārējo sistēmu profesionālās izglītības un mācību atzīšanai, lai papildinātu Direktīvu 89/48/EEK (OV

L 209, 25. lpp.). Saskaņā ar Direktīvas 2005/35 preambulas četrpadsmito apsvērumu ar šo direktīvu īstenotās reformas neietekmē ar Direktīvām 89/48 un 92/51 izveidoto atzīšanas mehānismu.

4 Saskaņā ar Direktīvas 2005/36 2. panta 1. punktu šī direktīva attiecas uz visiem dalībvalstu pilsoņiem, kuri vēlas veikt darbību "reglamentētā profesijā" dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā viņi ieguvuši savas profesionālās kvalifikācijas.

5 Direktīvas 2005/36 3. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā ir paredzētas šādas definīcijas:

"Šajā direktīvā lieto šādas definīcijas:

a) "reglamentēta profesija": profesionāla darbība vai profesionālu darbību kopums, uz kuras sākšanu, veikšanu vai veikšanu kādā noteiktā veidā tieši vai netieši attiecas normatīvos vai administratīvos aktos paredzēta prasība par īpašas profesionālās kvalifikācijas esamību; jo īpaši par veikšanas veidu uzskata tāda profesionālā nosaukuma lietošanu, kuru normatīvie vai administratīvie akti atļauj lietot vienīgi personām ar noteiktu profesionālo kvalifikāciju [..];

b) "profesionālās kvalifikācijas": kvalifikācijas, ko apstiprina kvalifikāciju apliecinošs dokuments, 11. panta a) punkta i) apakšpunktā minētais kompetences apliecinājums un/vai profesionālā pieredze."

6 Direktīvas 2005/36 11. panta nosaukums ir "Kvalifikācijas līmeņi". Šī 11. panta a) punkta i) apakšpunktā ir paredzēts:

"Šīs direktīvas 13. panta piemērošanas nolūkā profesionālās kvalifikācijas grupē šādos turpmāk aprakstītos līmeņos:

a) kompetences apliecinājums, ko izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde, kas norīkota saskaņā ar šīs dalībvalsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem, izsniegusi pamatojoties uz:

i) [..] eksāmenu [pārbaudi] bez iepriekšējas apmācības [..]."

7 Direktīvas 2005/36 13. panta ar nosaukumu "Atzīšanas nosacījumi" 1. punktā ir paredzēts:

"Ja attiecībā uz darbības sākšanu vai veikšanu reglamentētā profesijā uzņēmējā dalībvalstī pastāv nosacījums, ka vajadzīgas specifiskas profesionālās kvalifikācijas, tad šīs dalībvalsts kompetentā iestāde atļauj sākt vai veikt darbību šajā profesijā — ievērojot tādus pašus nosacījumus, kādi attiecas uz tās pilsoņiem — pretendentiem, kuriem ir kompetences apliecinājums vai kvalifikāciju apliecinošs dokuments, kāds vajadzīgs citā dalībvalstī, lai sāktu un veiktu darbību šādā profesijā pēdējās minētās dalībvalsts teritorijā.

Kompetences apliecinājumi vai kvalifikāciju apliecinošie dokumenti atbilst šādiem nosacījumiem:

[..]

b) tie apliecina profesionālās kvalifikācijas līmeni, kas ir vismaz ekvivalents līmenim tieši pirms līmeņa, kurš ir vajadzīgs uzņēmējā dalībvalstī, kā aprakstīts 11. pantā."

Valsts tiesiskais regulējums

8 2007. gada 6. novembrī tika pieņemts Likumdošanas dekrēts Nr. 206, ar kuru tika ieviesta Direktīva 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, kā arī Direktīva 2006/100/EK, ar ko pielāgo dažas direktīvas personu pārvietošanās brīvības jomā saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos (*decreto legislativo n. 206 — Attuazione della direttiva 2005/36/CE relativa al riconoscimento delle qualifiche professionali, nonché della direttiva 2006/100/CE che adegua determinate direttive sulla libera circolazione delle persone a seguito dell'adesione di Bulgaria e Romania*, 2007. gada 9. novembra *GURI* Nr. 261 kārtējais pielikums; turpmāk tekstā — "Likumdošanas dekrēts Nr. 206/2007").

9 Tomēr saskaņā ar ieniedzējtiesas norādīto interpretāciju šis likumdošanas dekrēts nav piemērojams attiecībā uz universitātes profesora profesiju.

10 Lai strādātu šajā profesijā, Itālijā netiek izvirzīta prasība ne par noteiktas izglītības, ne profesionālās pieredzes esamību.

11 Process, pamatojoties uz kuru ieceļ profesorus, tiek regulēts ar 2005. gada 4. novembra Likumu Nr. 230, kurā ir paredzēti jaunākie tiesību noteikumi attiecībā uz universitātes profesoriem un pētniekiem un ar kuru valdībai tiek piešķirtas pilnvaras veikt universitāšu profesoru iecelšanas amatā reorganizāciju (*legge n. 230 — Nuove disposizioni concernenti i professori e i ricercatori universitari e delega al Governo per il riordino del reclutamento dei professori universitari*) (2005. gada 5. novembra *GURI* Nr. 258, turpmāk tekstā — "Likums Nr. 230/2005"), kā arī 2006. gada 6. aprīļa Likumdošanas dekrētu Nr. 164, ar kuru tiek reformēts tiesiskais regulējums attiecībā uz universitātes profesoru iecelšanu amatā saskaņā ar 2005. gada 4. novembra Likuma Nr. 230 1. panta 5. punktu (*decreto legislativo n°164 — Riordino della disciplina del reclutamento dei professori universitari, a norma dell'articolo 1, comma 5 della legge 4 novembre 2005, n°230*) (2006. gada 3. maija *GURI* Nr. 101, turpmāk tekstā — "Likumdošanas dekrēts Nr. 164/2006").

12 Likuma Nr. 230/2005 1. panta 5.–9. punktā ir paredzēts:

"5. Lai reformētu tiesisko regulējumu attiecībā uz universitātes profesoru iecelšanu amatā, valdībai, cenšoties nodrošināt pildāmajiem uzdevumiem piemērotu atlasi, sešu mēnešu laikā kopš šī likuma spēkā stāšanās brīža un ievērojot universitāšu autonomiju ir pilnvaras pieņemt vairākus likumdošanas dekrētus saskaņā ar šādiem principiem un kritērijiem:

a) līdz katra gada 30. jūnijam Izglītības, universitāšu un pētniecības ministrija dekrēta veidā attiecībā uz zinātnisko sektoru un disciplīnu nosaka procedūras, ar kurām [VZK] piešķir atsevišķi pirmā ranga profesoriem un asociētajiem profesoriem un saskaņā ar kurām it īpaši tiek paredzētas:

1) metodes, ar kurām katrā no klasēm un katrā disciplīnu nozarē nosaka maksimālo personu skaitu, kuras var iegūt [VZK], ievērojot vajadzības; universitātes norāda uz šo skaitu, kas ir jāreizina ar koeficentu, kurš maksimāli

var sasniegt 40 %, garantējot finansiālo nodrošinājumu un ievērojot, ka [VZK] nenozīmē tiesības pasniegt iegūšanu; tāpat tiek definētas procedūras un termiņi, kas universitātēm jāievēro attiecībā uz uzaicinājumiem piedalīties un veikt zināšanu pārbaudes un ar ko tiek nodrošināts, ka tiek publicēti atlases komisijas noteiktie pasākumi un lēmumi; katrā disciplīnas nozarē ir jānodrošina, lai [VZK] kandidātiem katrā no rangiem tiek piedāvāts vismaz viens amats uz pieciem gadiem;

[..]

6. Kandidāti, kuri tiek atzīti par atbilstīgiem, bet kurus pēc procedūrām neuzaicina vai arī kuru lietas materiāli netiek apstiprināti, saglabā [VZK] uz pieciem gadiem no tās piešķiršanas brīža. Katrā ziņā pēc tam, kad tiek uzaicināti par atbilstīgiem atzītie kandidāti [..], iecelšanu pirmā ranga vai asociētā profesora amatā dažādās universitātēs ir jāveic saskaņā ar procedūru [..].

[..]

8. Universitātes aizpilda pirmā ranga un asociēto profesoru amata vietas saskaņā ar to reglamentos paredzētajām procedūrām, ar kurām tiek nodrošināta kandidātu salīdzinoša izvērtēšana un aktu publicēšana un kuras tiek piemērotas personām ar 5. punkta a) apakšpunktā paredzēto [VZK] [..].

9. Universitātes [..] var aizpildīt 10 % no pirmā ranga un asociēto profesoru amatiem, tiešā veidā ieceļot ārvalstīs nodarbinātus ārvalstu vai Itālijas pētniekus, kuri ārvalstīs ir ieguvuši tāda paša līmeņa pasniedzēja kvalifikāciju [..].”

13 Likumdošanas dekrēta Nr. 164/2006 3. pantā ar nosaukumu "Valsts zinātniskā kvalifikācija" ir noteikts:

"1. [VZK] tiek piešķirta pēc tam, kad ir pabeigta ar ministra dekrētu uzsākta procedūra attiecībā uz katru zinātnisko nozari un atsevišķi pirmā ranga profesoriem un asociētajiem profesoriem.

2. [VZK] tiek piešķirta, ievērojot kvotas, kas ir paredzētas paziņojumā, kurš attiecībā uz pirmā ranga profesoriem tiek nosūtīts kandidātiem ar "piena maturità scientifica" kvalifikāciju un attiecībā uz asociētajiem profesoriem — kandidātiem ar "maturità scientifica" kvalifikāciju.

3. [VZK] ir priekšnosacījums, lai varētu piedalīties likuma 1. panta 8. punktā paredzētajās procedūrās, un tā nenozīmē, ka personai ir tiesības sākt strādāt universitātes profesora amatā.

4. Lai varētu piedalīties darbā pieņemšanas procedūrās, [VZK] ir jābūt spēkā četrus gadus no tās iegūšanas brīža."

14 Likumdošanas dekrēta Nr. 164/2006 9. pantā ar nosaukumu "Vērtēšanas komisijas darbība" ir paredzēts:

"1. Universitāšu izveidotajās atlases komisijās, kurās tiek veikta zināšanu pārbaude, ir jāieceļ komisijas priekšsēdētājs un iespēju robežās, piemērojot valsts un starptautiskā līmenī atzītus parametrus, jādefinē vispārējie noteikumi un procedūras, ar kurām tiek veikts kandidātu salīdzinošais izvērtējums.

[..]

3. Lai izvērtētu kandidāta zinātnisko sniegumu, citas zinātniskās kvalifikācijas un *curriculum vitae*, tostarp arī pedagoģisko darbību un iespējamo profesionālo un organizatorisko pieredzi, komisija ņem vērā šādus kritērijus:

a) zinātniskā snieguma oriģinalitāte un jaunrades raksturs, tostarp publikācijas, patenti un jaunrades projekti, kā arī metodoloģiskā stingrība;

b) kandidāta personīgais ieguldījums, kas analītiski tiek noteikts grupas darbā, ja to ir iespējams noteikt;

c) pētniecības grupas vadīšana un koordinēšana;

d) kandidāta darbības piemērotība attiecībā uz tām disciplīnām, kas ietilpst nozarē, attiecībā uz kuru tika uzsākta procedūra, vai arī attiecībā uz starpdisciplīnu jautājumiem, kas ietilpst šajās disciplīnās;

e) publikāciju zinātniskā nozīme un to izplatība zinātnieku kopienā;

f) zinātniskā snieguma turpinātība laikā, kā arī zināšanu attīstība noteiktā zinātniskā nozarē;

g) pedagoģiskās pieredzes nozīme un raksturojums, ko apliecina attiecīgās iestādes;

h) nozīme un raksturiezīmes darbībām, kas veiktas klīniskajā un terapeitiskajā, kā arī citās profesionālo darbību nozarēs, kurās ar tām saistītā pieredze un zināšanas tiek skaidri pieprasītas vai arī ar tām tiek papildināts kandidāta vispārējais raksturojums.

4. Komisijas vērtējums attiecībā uz kandidāta zinātnisko sniegumu, kvalifikācijām un vispārējiem nopelniem tiek veikts, ņemot vērā konkrēti 1. un 3. punktā minētos kritērijus.

5. Pēc zinātniskā snieguma un diplomu novērtējuma asociēto profesoru zināšanu pārbaudēs kandidātiem ir jāveic pedagoģisko zināšanu pārbaude un jāpaskaidro savs zinātniskais sniegums. Uzaicinājumā iesniegt kandidatūru var paredzēt, ka šie pārbaudījumi notiks tajā ārvalsts valodā, kurā tiek veikta salīdzinošā vērtēšana. Šo pārbaudījumu ietvaros, kas tiek veikti attiecībā uz pirmā ranga profesoriem, kandidāti paskaidro savu zinātnisko sniegumu, un personām, kuras nav asociētie profesori, papildus ir jāveic pedagoģisko zināšanu pārbaude, ar kuru tiek papildināts vispārējais novērtējums.

[..]

9. Beidzot savu darbu, atlases komisija pēc salīdzinošā vērtējuma izpildes lēmumā, kas ir pieņemts ar tās locekļu balsu vairākumu, norāda tos kandidātus, kuri ir atzīti par cienīgiem iegūt [VZK], uzaicinājumā iesniegt kandidatūru noteikto kvotu robežās."

Pamata prāva un prejudiciālais jautājums

15 Strādājot universitātē kopš 1991. gada, Itālijas pilsonis A. Rubino 2005. gadā ieguva "habilitāciju" (*facultas legendi*) okeanogrāfijas disciplīnā, kā arī "Lehrbefugnis" (*venia legendi*) Hamburgas Universitātes Ģeofizisko zinātņu fakultātē (Vācija). Šīs kvalifikācijas apliecina viņa spēju pasniegt universitātē kā pilntiesīgam profesoram ("Ordinarius") Vācijas augstākās izglītības sistēmā.

16 Tagad A. Rubino veic okeanogrāfijas fiziķa uzdevumus *Ca' Foscari de Venise* [Venēcijas Universitātē] (Itālija) un kopš 1999. gada ir reģistrēts Itālijas universitāšu pētnieku reģistrā.

17 Kopš 2007. gada 14. septembra A. Rubino vairākas reizes lūdza veikt Vācijā iegūto profesionālo kvalifikāciju atzīšanu Itālijā, lai viņu iekļautu to personu sarakstā, kurām ir VZK.

18 Tomēr ministrija ar 2008. gada 23. janvāra lēmumu noraidīja iepriekš minētos lūgumus. Tā apstrīd Vācijā iegūtās "Lehrbefugnis" vienlīdzību ar VZK Itālijas augstākās izglītības sistēmā, uzskatot, ka šajā gadījumā nav piemērojams Likumdošanas dekrēts Nr. 206/2007, ciktāl universitātes docenta profesija Itālijā nav reglamentēta profesija, jo tā attiecas uz personālu, kas tiek nodarbināts konkursa kārtībā, un, lai varētu piedalīties attiecīgajā konkursā, netiek izvirzīta prasība par noteiktas izglītības diploma esamību.

19 A. Rubino cēla prasību *Tribunale amministrativo regionale del Lazio* (Lacio reģiona Administratīvā tiesa) par šo ministrijas lēmumu, norādot, ka tas ir pretējs Kopienu tiesībām un it īpaši Direktīvai 2005/36.

20 *Tribunale amministrativo regionale del Lazio* uzskatīja, ka šajā gadījumā pastāv šaubas, vai Itālijas tiesiskais regulējums ir saderīgs ar Kopienu tiesībām, un nolēma apturēt tiesvedību, un uzdot Tiesai šādu prejudiciālo jautājumu:

"Vai tāds valsts tiesiskais regulējums [..], kāds ir paredzēts Likumdošanas dekrētā Nr. 206/2007, saskaņā ar kuru universitātes profesora amats profesionālās kvalifikācijas atzīšanas nolūkā nav regulēta profesija, ir pretējs Kopienu principiem par šķēršļu likvidēšanu starp [Eiropas] Kopienu dalībvalstīm attiecībā uz personu brīvu pārvietošanos un pakalpojumu brīvu apriti un par savstarpēju diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu atzīšanu, kas ir noteikti [EKL] 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā un [EKL] 47. panta 1. punktā, un Direktīvā 2005/36 [..] paredzētajiem noteikumiem?"

Par prejudiciālo jautājumu

21 Pēc iesniedzējtiesas uzskatiem, lai varētu strādāt universitātes profesora amatā Itālijā, nav vajadzīga ne izglītības kvalifikācija, ne profesionālā pieredze.

22 Attiecīgi uzdotais jautājums ir jāsaprot tādā nozīmē, ka ieniedzējtiesa ar to būtībā jautā, vai apstāklis, ka šādu profesiju var uzsākt tikai tie kandidāti, kuri ir nokārtojuši tādas atlases procedūras kā tās, kas ir paredzētas attiecībā uz VZK, nozīmē, ka šī profesija ir reglamentēta profesija Direktīvas 2005/36 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

23 Šajā kontekstā jānorāda, ka profesijas jēdziena definīcija Direktīvas 2005/36 izpratnē ir reglamentēta Kopienu tiesībās (skat. pēc analoģijas attiecībā uz Direktīvu 89/48 1999. gada 8. jūlija spriedumu lietā C-234/97 *Fernández de Bobadilla*, *Recueil*, I-4773. lpp., 14. punkts, un 2003. gada 9. septembra spriedumu lietā C-285/01 *Burbaud*, *Recueil*, I-8219. lpp., 43. punkts).

24 No Direktīvas 2005/36 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izriet, ka, ja nosacījumi par profesionālas darbības uzsākšanu vai veikšanu tieši vai netieši ir regulēti normatīvos vai administratīvos aktos, kuros ir paredzēta prasība par īpašas profesionālās kvalifikācijas esamību, tad šī darbība ir uzskatāma par reglamentētu profesiju.

25 Saskaņā ar Direktīvas 2005/36 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 11. panta a) punkta i) apakšpunktu minētās profesionālās kvalifikācijas var cita starpā ietvert tādas kvalifikācijas, ko apstiprina diploms par izglītību vai kompetences apliecinājums, kas izsniegts, pamatojoties uz īpašu pārbaudi bez iepriekšējām mācībām.

26 A. Rubino apgalvo, ka VZK ir kompetences apliecinājums, kuru izsniedz, pamatojoties uz pārbaudi bez iepriekšējām mācībām Direktīvas 2005/36 11. panta a) punkta i) apakšpunkta izpratnē. No tā prasītājs secina, ka tā ir profesionālā kvalifikācija šīs direktīvas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, un līdz ar to universitātes profesora profesija Itālijā ir reglamentēta profesija minētās direktīvas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē. Tādējādi A. Rubino uzskata, ka saskaņā ar direktīvas 13. panta 1. punktu viņa Vācijā iegūtās kvalifikācijas ir pamats, balstoties uz kuru viņam ir tiesības tikt iekļautam personu ar VZK sarakstā.

27 Tomēr jānorāda, ka saskaņā ar judikatūru vispārējās ar Direktīvām 89/48 un 92/51 izveidotās diplomu atzīšanas sistēmas neattiecas uz atlases un darbā pieņemšanas procedūrām, kuras tiek paredzētas, lai varētu kādu nodarbināt, un uz tām nevar atsaukties, lai pamatotu tiesības būt faktiski nodarbinātam. Balstoties uz minētajām

sistēmām, var prasīt atzīt tikai vienā dalībvalstī iegūto kvalifikāciju, lai ļautu personai ar šādu kvalifikāciju pieteikties darbā citā dalībvalstī saskaņā ar tām atlases un darbā pieņemšanas procedūrām, ar kurām attiecīgajā dalībvalstī tiek regulētas tiesības veikt reglamentētu profesiju (šajā sakarā attiecībā uz Direktīvu 89/48 skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Burbaud*, 91. punkts). Šie principi netika mainīti pēc reorganizācijas un racionalizācijas, kas tika veiktas ar Direktīvu 2005/36.

28 Attiecīgi prasības iesniedzējs nevar pamatoties uz Direktīvu 2005/36, lai attiecībā uz to tikai daļēji tiktu piemērota atlases un darbā pieņemšanas procedūra.

29 No Tiesā iesniegtajiem lietas materiāliem un minētā Itālijas tiesiskā regulējuma, uz ko ir norādījusi iesniedzējtiesa, izriet, ka VZK iegūšana ir viens no procedūras universitātes profesoru pieņemšanai darbā posmiem.

30 Šī procedūra būtībā sastāv no diviem posmiem, proti, pirmais posms ir VZK iegūšana. Šīs kvalifikācijas ieguvēju vārdi tiek ierakstīti to personu sarakstā, kurām ir VZK, kā rezultātā atlases procedūras otrā posma ietvaros kandidātam tiek dotas tiesības pieteikties noteiktam amatam universitātē, un pēc tam viņu var pieņemt darbā, balstoties uz katrā universitātē atšķirīgiem kritērijiem.

31 Attiecībā tieši uz atlases procedūru, kuras rezultātā tiek iegūta VZK, Likuma Nr. 230/2005 1. panta 5. punkta a) apakšpunkta pirmajā daļā, Likumdošanas dekrēta Nr. 164/2006 3. panta 2. punktā un 9. panta 9. punktā ir paredzēts, ka atkarībā no vajadzībām, uz kurām ir norādījušas universitātes, vispirms katrā no disciplīnām tiek noteikts maksimālais personu skaits, kuras var iegūt šo kvalifikāciju. Turklāt no Likuma Nr. 230/2005 1. panta 8. punkta un Likumdošanas dekrēta Nr. 164/2006 9. panta izriet, ka atlase tiek veikta, salīdzinoši izvērtējot kandidātus, kuri ir pieteikušies, nevis piemērojot kādus vispārējus kritērijus. Turklāt saskaņā ar Likuma Nr. 230/2005 1. panta 6. punktu un Likumdošanas dekrēta Nr. 164/2006 3. panta 4. punktu VZK ir spēkā noteiktu laika periodu.

32 Jākonstatē, ka fakts, ka persona ir veiksmīgi izturējusi procedūru, kurā tiek izvēlēts iepriekš noteikts personu skaits, pamatojoties uz kandidātu salīdzinošu izvērtēšanu, nevis piemērojot vispārējus kritērijus, un kuras rezultātā tiek piešķirta kvalifikācija uz precīzi noteiktu laiku, nevar uzskatīt par tādu, kas piešķir profesionālu kvalifikāciju Direktīvas 2005/36 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

33 Šajā sakarā A. Rubino norādītais apstāklis, ka Likuma Nr. 230/2005 1. panta 9. punkts ļauj universitātēm, atkāpjoties no parasti piemērojamām tiesību normām, aizpildīt 10 % no profesoru amatiem, tiešā veidā ieceļot ārvalstīs nodarbinātus ārvalstu vai Itālijas pētniekus, kuri ārvalstīs ir ieguvuši tāda paša līmeņa pasniedzēja [VZK] kvalifikāciju, pats par sevi nav būtisks, lai atbildētu uz jautājumu saistībā ar Direktīvu 2005/36. Tāpat ir skaidrs, ka A. Rubino pamata prāvā nepamatojās uz minēto izņēmuma noteikumu, ar kuru ir paredzēta atkāpe, bet gan tikai lūdza, lai viņš tiktu iekļauts to personu sarakstā,, kurām ir VZK, nepiemērojot uz viņu valsts tiesiskajā regulējumā paredzēto atlases procedūru.

34 Tomēr, ņemot vērā uzdotajā jautājumā minēto norādi uz EK līguma noteikumiem, kas attiecas uz pamatbrīvībām, jānorāda, ka ar EKL 39. un 43. pantu, ar kuriem dalībvalstu pilsoņiem, kuri vai nu kā darbinieki vai kā pašnodarbinātas personas vēlas veikt darbību, ir nodrošinātas tiesības uzsākt darbu, bez diskriminācijas tos pilsonības dēļ. Līdz ar to valsts iestādēm it īpaši ir jānodrošina, ka tādu atlases procedūru ietvaros, kuru rezultātā tiek veikta VZK turētāju reģistrācija, citās dalībvalstīs iegūtās kvalifikācijas tiek atbilstīgi un pienācīgi ņemtas vērā (skat. pēc analoģijas spriedumu lietā *Burbaud*, 99. un 100. punkts).

35 Ņemot vērā visus šos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka fakts, ka sākt strādāt kādā profesijā var tikai tie kandidāti, kas ir veiksmīgi izturējuši atlases procedūru, kurā tiek izvēlēts iepriekš noteikts personu skaits, pamatojoties uz kandidātu salīdzinošu izvērtēšanu, nevis piemērojot vispārējus kritērijus, un kuras

rezultātā tiek piešķirta kvalifikācija uz precīzi noteiktu laiku, nenozīmē, ka minētā profesija ir reglamentēta profesija Direktīvas 2005/36 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

36 Tomēr ar EKL 39. un 43. pantu tiek pieprasīts, lai citās dalībvalstīs iegūtās kvalifikācijas tiek atbilstīgi un pienācīgi ņemtas vērā šādas procedūras ietvaros.

Par tiesāšanās izdevumiem

37 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

fakts, ka sākt strādāt šādā profesijā var tikai tie kandidāti, kas ir veiksmīgi izturējuši atlases procedūru, kurā tiek izvēlēts iepriekš noteikts personu skaits, pamatojoties uz kandidātu salīdzinošu izvērtēšanu, nevis piemērojot vispārējus kritērijus, un kuras rezultātā tiek piešķirta kvalifikācija uz precīzi noteiktu laiku,

nenozīmē, ka minētā profesija ir reglamentēta profesija Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

Tomēr ar EKL 39. un 43. pantu tiek pieprasīts, lai citās dalībvalstīs iegūtās kvalifikācijas tiek atbilstīgi un pienācīgi ņemtas vērā šādas procedūras ietvaros.

[Paraksti]